

TEKST MONIQUE FLINKER
FOTO'S NIELS WESTRA

“Een verborgen pareltje, dat was en is het.

Wie Binne Jansma (57), Caroline Sandberg (54) en dochters Terra (18) en Zoi (16)
Waar Leeuwarden
Huis gebouwd Het linker huis stamt uit 1928, de rechterwoning uit 1932
Wonen hier sinds 1984. In 1989 is het buurhuis gekocht.
Laatste aankoop Sinds vorig jaar ligt de houten vloer erin.
Woonwensen Een open woonkeuken is een grote wens van Caroline, maar niet haalbaar in dit huis.
Favoriete plekje De grote eettafel. We hebben er speciaal lekkere luie stoelen bij gekocht omdat we hier veel zitten. Voor de kinderen is ook de roze bank een lekkere hangplek.

BINNENKIEKEN Kleur als rode draad

Al in de jaren tachtig betrokken Binne Jansma en Caroline Sandberg hun huis aan het Leeuwarder Molenveld. Maar toen ze jaren later het buurhuis kochten, raakten ze hun oude stek met geen mogelijkheid kwijt. De oplossing: twee huizen werden één.

‘H’et is wel anders dan bij ons thuis’, kregen ze geregeld te horen als de kinderen vriendinnen mee naar huis namen. Want wie de woonkamer van Binne en Caroline binnenkomt, wordt omgeven door kleur. En eigenlijk is de rest van het huis al net zo. Of moeten we zeggen huizen? Want feitelijk is van twee woningen één optrekje gemaakt. In 1984 kocht Binne het linkerhuisje. Hij was verliefd geworden op het vrijstaande pand en de grote tuin. En de locatie was perfect: aan de rand van het stadscentrum. Een rustige omgeving, vlakbij het bruisende hart van Leeuwarden. „Een verborgen pareltje, dat was en is het”, zegt zijn vrouw Caroline. Ze kan zich dan ook geen andere plek voorstellen om te wonen. Maar de bovenverdieping met alleen maar schuine wanden was niet ideaal. Toen de buurman van 93 jaar wel eens wat anders wilde, twijfelden ze dan ook geen moment: in 1989 werden zij de nieuwe eigenaren van het naastgelegen huis. Een flinke verbouwing volgde, want in de zestig jaren dat de vorige eigenaar er gewoon had, was er weinig aan gebeurd. Het ‘oude’ huis werd intussen niet verkocht. „Uiteindelijk hebben we het verhuurd. Tot ik zwanger werd. Op dat moment overwoogen we nog om helemaal naar een andere plek te verhuizen, maar we vonden niks dat ons het gevoel gaf dat dit huis ons geeft.” En zo besloot het stel om vanwege de ruimte beide woningen allebei te houden en samen te voegen. De voordeur werd een kwartslag gedraaid, zodat die het steegje tussen beide huizen afsluit. Die doorgang is nu de hal, aan beide kanten zijn de buitenmuren nog zichtbaar. >>

“ We zijn ooit één keer een vakantie thuisgebleven om te klussen, maar dat doen we nooit weer.

>> Uiteraard hebben ze een keek kleur-tje gekregen.

KLEUR Kleur is altijd de rode draad in het interieur van Binne en Caroline geweest. Alleen eind jaren tachtig, toen zwart-wit met wat rood in de mode was, conformeerden ze zich hieraan. Caroline: „Dat was een schok voor onze omgeving. 'Juh, it liket wol in kantoar' kregen we te horen. Dus die fase was gauw klaar.”

Sindsdien kijken ze vooral naar wat ze zelf mooi vinden. En waar ze

vrijlijk van worden. „We omringen ons met spullen die wij bij ons vinden passen.” Hun woning moet een plek zijn waar lekker geleefd wordt. En waar mensen makkelijk over de vloer kunnen komen. Door de jaren heen heeft het huis aan zowel binnen- als buitenkant vrijwel alle kleuren van de regenboog gezien. „We zijn buiten begonnen met rood, geel en blauw, daarna was het paars met geel. Net zoals de Nuon-wagens van toen. De kleur die er nu op de kozijnen zit, is misschien nog wel de meest gangbare kleur die we ooit gehad hebben”, zegt Caroline met een glimlach.

Binnen is het al niet veel anders. Het hielp dan ook wel dat ze jarenlang tegenover Kruisinga Verf hebben gewoond. „Veel mensen brachten verf terug waar ze niet zo tevreden over waren. Die konden wij dan voor de helft van de prijs opkopen.” Het is een kwestie van kijken welke kleuren leuk bij elkaar staan. En waar ze vrijlijk van worden. „Ik geloof dat er nu zo'n zes kleuren op de muren in de woonkamer zitten.” Het kleurrijke geheel wordt nog opgevrolijkt met de souvenirs die de familie meeneemt van hun reizen. Een grote hobby. „We zijn ooit één keer een vakantie thuisgebleven om te klussen, maar dat

doen we nooit weer. Reizen is voor ons echt ontspannend. En het vormt een inspiratiebron.” De fervent Ball-gangers vinden het kleurgebruik op dat vakantie-eiland dan ook prachtig.

DETAILS

Ooit volgde de vrouw des huizes een cursus 'kleur in interieur'. Ze was benieuwd. Maar het was allemaal wel vrij bedekt, naar haar smaak. Toch gelooft ze wel dat kleuren grote invloed op mensen kunnen hebben. „Zo hebben we de slaapkamers wat meer blauwtinten meegegeven, dat is toch wat rustiger.”

Ook de slaapkamer van oudste dochter Terra is een wat vreemde eend in de bijt. De hoeveelheid kleur blijft beperkt tot de fotolijstjes aan de muur. „Ze was er op gegeven moment even klaar mee. Al kriebelt het bij haar nu wel weer om de kozijnen weer over te schilderen.” Een open woonkeuken was en is een wens van Caroline, die vanwege haar cateringbedrijfje veel tijd in dit vertrek doorbrengt. Maar dat kan gezien de indeling van de woning niet. „Jammer, maar het heeft ook wel weer voordelen”, relateert ze. Zo is alles bij de hand in de smalle maar functionele keuken.

Het rode aanrechtblad, daar is ze trots op. De pannen matchen - uiteraard - qua kleur, net als de Herman Broodtrommel. Dat soort details zijn belangrijk. „Zelfs onze tussendozen passen bij het interieur.” Naast kleur valt ook het gebruik van hout op. Zo zijn de eettafel - de favoriete plek van Binne en Caroline - net als de salontafel op maat gemaakt. Een combinatie van steiger- en sloophout. Ook de vloer is van hout. Caroline: „Tot vorig jaar lag er groen marmoleum, maar dat kon niet meer. Het was op. Maar het is nog steeds wennen, is mis die kleur wel.”

